

det og hværende i Luften komme til at falde saagodtsom ned i Verden, for at søge Straffe ligeoverfor Forbrydelse. Dersom han derimod bliver staaende paa det Grundlag, hvorpaa Fleertallet staaer, og siger: Da alle Straffebestemmelser, skjøndt af forskjellig Beskaffenhed, kunne være lige med en anden Straffebestemmelse, der er lig Forbrydelsen, saa kan han gaae frem paa denne Vej, og saa lader det sig ordne. Jeg kommer bestandig tilbage til, at for mig stiller det ærede Medlems Bestræbelser i denne Retning sig som et Forsøg paa det quasi Umulige. Alle Straffedomme i denne Verden og alle vore Love, som gaae ud derpaa, faae Intet at bethyde, naar vi forsøge paa at stille dem op som givende noget absolut og i sig selv Rigtigt; men de kunne blive brugbare, fordi de synes, samlende frem, som de gjøre, at svare til Hensigten; videre kan man ikke komme. Dersom det ærede Medlem nogen- sinde skulde komme og sige: Vi have hidtil- dags for tredje Gang begaaet Tyverie idømt livsvarigt Fængsel; men for Fremtiden skal det betragtes som første Gang begaaet og straffes med 2 à 3 Aars Fængsel — det er atter et Tankeexperiment — saa vil man spørge, og det ærede Medlem vil ikke kunne svare derpaa: Hvoraf veed det ærede Medlem, at denne Forbrydelse kan opveies dermed? Det ærede Medlem vil alene kunne sige: Vi ville see, hvorledes det vil gaae, og hvis det ikke gaaer, gjøre vi ikke Andet, end hvad vi tidligere have gjort.

Jeg kommer nu til det Endringsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgfreds (E. Rimestad), og det forekommer mig, at naar Ordene: „de selv ønske det, og“ gik ud, vilde dette Forslag i sig selv indeholde en meget rigtig Bestemmelse; men en Bestemmelsen rigtig, som han her foreslaaer, synes den mig i fuldkommen Modsetning med hans egen Anskuelse; han styder naturligtvis disse Ord, som jeg vil have ud, ind i Forslaget, for at bringe det i Overeensstemmelse med sin Hovedbetragtning; men det hjælper ham ikke. Hvad gaaer det ærede Medlem løs paa? Han gaaer løs paa at bestemme Tugthuusstraffen ved Gellefængsel; det er Hovedindholdet. Der- ved erkjender det ærede Medlem selv, at den

ene Straffequalitet, den ene Straffeart kan sættes istedetfor den anden. Det ærede Medlem vil naturligtvis svare mig: Ja, naar Fangen vil. Mere forlanger jeg ikke; men det ærede Medlem har ikke overgivet til Fangen selv at forandre Tugthuusstraffen til Forbedringshuusstraf. Det ærede Medlem har selv angivet som en Grund, hvortil han støttede sig, og deri har han fuldkommen Ret, at der ikke er nogen væsentlig Forskiel mellem Tugthuus- og Forbedringshuusstraffen; men ligger der ikke i denne Indrømmelse, at det, Dommen er gaaet ud paa, ikke har været noget Bestemt, at der ikke har været noget Object for Dommen? Man har brugt Ord, der ingen egentlig Betydning havde; thi hvad har Tugthuusstraf at bethyde ligeoverfor Forbedringshuusstraf? Det har det at bethyde, om Fangen skal have grønne eller graae Klæder, gule eller graae Rapper paa, og intet Andet; om han skal være i et Huus paa den ene eller anden Side af Canalen eller Gaden, og intet Andet. Vi have endog- saa haft Forbedringshuusfanger og Tugthuusfanger sammen; ja, saalidet har det haft at bethyde, og saalidet kunne de Herrer fordrø at fastsætte noget Bestemt ved de Domme, der paa denne Maade ere affagte af dem, at Rapphuusstraffen, der i sin Tid blev betragtet som den haardeste Straf, i Virkeligheden var den mildeste, og dersom de, der vare dømt til Rapphuset, derved havde erhvervet en Ret til at raspe, saa havde man, istedetfor at dømme dem til den strengeste Straf, dømt dem til den mildeste, og det kan dog ikke være Hensigten. Men vi have jo ogsaa Exempler nok i denne Retning. Have vi saaledes ikke haft en Mængde Fanger, dømt til Slaveriet? Men have vi ladet Slaveriet bestaae, indtil den sidste Døding gik derfra, eller have vi ladet Fangerne slippe frie for ikke at lade dem komme i et andet Fængsel? Nei, vi have ligefrem overført dem til et andet, og vi have gjort det uden nogenformelst Betænkning, og hvorfor? Fordi vi have erkjendt, at det ikke var efter Straffearten, vi egentlig skulde bestemme disse Forbryderes Stilling, men efter Forbrydelsen, og vi have derfor overført dem til det Fængsel, som nu modtager Forbrydere af samme Art. Og hvad gjøre vi nu ved Lovene? Vi føre de qvindelige Fanger